אלא לרבי יוחנן קשיא תנאי היא דתניא

אשבגג ושבחורבה מביא וקורא שבעציץ

ושבספינה אינו מביא כל עיקר: וכולן אינן

באות אלא מן המובחר כו': אמרי ליה יוחנא וממרא למשה תבן אתה מכנים

לעפריים אמר להו אמרי אינשי 16 למתא

ירקא ירקא שקול: מתני׳ באין מביאין לא

מבית הזבלים ולא מבית השלחים ולא מבית

האילן ואם הביא כשר יכיצד הוא עושה

נרה שנה ראשונה יו ובשנה שניה זורעה

קודם לפסח שבעים יום והוא עושה סולת

מרובה כיצד יבודק הגזבר מכנים ידו

יו לתוכן עלה בה אבק פסולה עד יו שינפנה

הואם התליעה פסולה: גמ' כיצד עושה נרה

שנה ראשונה יו איבעיא להו היכי קאמר

נרה שנה ראשונה ושניה נרה וזורעה או

דלמא נרה שנה ראשונה ושניה זורעה בלא

נרה תא שמע דתניא אמר רבי יוםי אף חימי

כרזיים וכפר אחים ו אלמלא (6) סמוכות

לירושלים היו מביאין מהן לפי שאין מביאין

את העומר אלא מן השדות המודרמות

ו והמנונרות לכך שבהן חמה זורחת ומהן

חמה שוקעת כיצד עושה נרה שנה ראשונה

ושניה חורש ושונה וזורעה קודם לפסח

שבעים יום כדי שתהא סמוכה לחמה ועושה

קנה זרת ושיבולת זרתיים וקוצר ומעמר

ודש וזורה ובורר ומוחן ומרקד ומביא אצל

גזבר וגזבר מכנים ידו לתוכה אם עלתה בה

אבק אומר לו חזור ונפה אותה שניה משום

רבי נתן אמרו גזבר סך ידו שמן ומכנים לתוכה עד שמעלה כל אבקה קתנִי מיהת חורש

ושונה ולמעמיך מתניתין לא קתני שונה

ברייתא

פה.

א) צייל דלה גרט מחורדה מ) נ"ל דנח גרע מחורבה עבודה כו'. ז"ק, כ") ל"ק מ"ו,
 ג"ח דרומית, ד) מהלים קכה, ה) הושע י, ו) [ל"ל מיהחל חורש ושונהן, ז) ל"ל חשיבה נמי כו'. נ"ק, מ) נ"ק מ"ז, ט) נ"ל לפי שבגלגל קבועים כו'. ל"ק,

הגהות הב"ח (A) גפ' אלמלא שהן סמוכות:

מוסף רש"י

אין מביאין. סולת למנחה. לא מבית הזבלים וכו'. מפני שתבואה שלהן אינה מן

רבינו גרשום אלא לר' יוחנן דאמר אם

הביא פירות שבעמקים ושבהרים לא קידש והא הכא לדברי ל) הכל קידש

. לדברי הכל מביא : תנאי היא

לוברי הכל מביא: וונאי היא דאיכא דאמר אין מביא כל עיקר והוא הדין לתמרים

עיקר והוא הדין לתמרים שבהרים שבהרים שבעמקי']: מכמס וזנוחא אלפאלסולת. מן המובחרים מכולם להביא מהן סולת: אלפא לסולת. כמו האלף שהיא ראש לכל האותיות שהיא ראש לכל האותיות כך אלו שנים ראש לכל , המקומות להביא מהן סולת: אמרו יוחני וממרא ראשי המכשפים למשה תבן אתה מכנים לעפרים. כלומר עפרים שהוא מקום תבואה הדב מערה מלאה תבן. כך מלאה כשפים אמר לאה כשפים אמר להו לאה כשפים אמר להו אמרי אנשי למתא ירקא שמוכרין שם ירק הבא ירק שמוכרין שם ירק הבא ירק לה אירק א שמוכרין שם ירק הבא ירק להצי לקנת: לא מבית הזבלים. משרה שבריבה זבל: למדינה מכלים משרה שמוכרין זבל הבית הדבלים. משרה שבריבה זבל: ולה מבית הדבלים. ראשי המכשפים למשה תבז משדה שצריכה זבל: ולא מבית השלחים. משדה שצריכה להשקות תדיר: זורעה קודם לפסח ע' יום שכבר יש כח בחמה שזורחת עליה: וכיצד בודק שלא יהא אבק בסולת מכניס ידו וכו׳: , אילמלי שהו סמוכות הרבה לירושלים והן עומדות בין לירושלים והן עומדות בין
הרים בעמק כדכתיב
ירושלים הרים סביב לה:
היו מביאין מהן. לפי שהן
עומדים בדרום: מן שדות
המודרמות. שהן בדרום
שהחמה זורחת בהן כל
היום: המנונרות לכך להביא
היום: המנונרות לכך להביא מהן סלת. וזורעה קודם לפסח ע' יום שכבר קרבה היא להנץ בקרן מזרחית דרומית וכשזורחת מושך העמוד מיד לדרום וכל היום תפשוט מיהא מתני׳ דבשניה נמי נדה: ולטעמיך היכי תפשוט ^כ) מתני׳ ולא קתני : שונה

א) נכאה דנ"ל והא הכא לד"ה מ) מושה לכייל והם הכם כל יים מביא אלמא דקידע. ב) נראה דלייל היכי תפשוט מהך ברייתא הא במתני׳ לא

אלא לרבי יוחנן. דאמר לא קדש והא הכא דלדברי הכל קדש ^{א)} בחורבה עבודה וכל הני אע"פ שאינן מובחרים ^{כ)} (דהא) לדברי הכל מביא וקורא: **סנאי היא**. דאיכא תנא דאמר שבעלין ושבספינה אינו מביא והוא הדין לתמרים שבהרים ושבעמקים ורבי יוחנן דאמר כי האי תנא: א"ל יוחנא וממרא. ראשי מכשפים של מצרים למשה רבינו כשהתחיל לעשות האותות לעיני פרעה שהיו סבורין

שהיה עושה אותם על ידי כשוף: מבן אתה מכנים לעפריים. עפריים שהוא מקום הרבה תבואה אתה מביא לשם תבואה למכור בתמיה כך ארץ מלרים שהיא מלאה כשפים אתה בא לשם לעסוק בכשפים: אמר להם למתא ירקא ירקא שקול. לעיר שגדל שם ירק הרבה הבא ירק שלך למכור לפי שמתקבצין הכל לקנות. הם אמרו לו דברי לילנות והוא השיב להם בענינם: בזרובר' לא מבים הובל. משדה הלריכה לובל: ולא מבית האילן. משדה שיש בו אילנות לפי שהאילנות עושים לה לל ואין התבואה גדלה יפה: כילד הוא עושה. לשדה שמביא ממנה סלת: נרה שנה ראשונה. ומניחה בורה: [זורעה] קודם לפסח ע' יום. שכבר יש כח לחמה שזורחת עליה: כילד הוא בודק. שלא יהא אבק בפלת: גבל כרויים. של אותו מקום: אלמלא שהן סמוכות לירושלים. הרבה והן עומדות בין ההרים ח] דכתיב (תהלים חרה ירושלים הרים סביב לה: היו מביפיו מהן. לפי שהן עומדות בדרום: המודרמות. שבדרום: שכהן החמה זורחת. כל היום: המנוגרות. חרושות הרבה לכך ש]: זוורשה **קודם לפסח שבעים יום.** שכבר מתחלת החמה לזרוח בקרן מזרחית לפונית ג') וכשזורחת מושך העמוד מיד לדרום וכל היום היא זורחת לדרום: סך ידו שמן ומכנים. בסלת וכך בודקה יפה שאם יש בה אבק מידבק בשמן: **קסני מיהא ושניה** מחרץ ושונה. וזורעה ותפשוט מהא מתני׳ דבשניה נמי נרה: וליטעמיך. היכי תפשוט הא במתניתין לא קתני שונה

אל לר יותנן קשים. [דמות" מילה מוסט לל לר יותנן קשים. [דמת" פירות [שבעתקים לל קדים] בבסורים (דהל סבירה) להו להי (מנלי דקדים בכורים) הבלה [מילה להי בנו ובמורבה ובספיה: מנלי [פילה. דאיכא] תנא דאמר [כווסי] דר' יוחנן: שבגג. גג המערה שדה מעליא: שבחורבה. חורבה עבודה שדה מעליא מביא וקורא: שבעליז ושבספינה אינו מביא כל עיהר. דרעים ינהו דומיא דתמרים שבהרים דר' יוחנן ממרא. הם חרטומי מלרים אמרו למשה

ומתלה הם חרטומי מלרים אחרו למשה כשהיה ושוגה ולמעמיך מתו ומתלה הם חרטומי מלרים אחרו למשה כשהיה משל הוא שהמביא מבן למכור לעפריים משוגע עושם והמופחים חבן אחה מרטים לעפריים משוגע עושם והמופחים חבן אחה מרטים לעפריים משוגע עושם שם מבן הרבה במחנייתן אף אחה ששה מכשים חבר להבי במחנייתן אף אחה שושה מכשים ואין מכשים במלרים כמוחיני. למסל הרבור אין מביאין בקוח עומר ושחים הלחם: לא מכים הובלים. משדה (שלבירה) ושלריכה) לובל שתא לא נודל כל לרכה ומתלאו כל פירוחיה מחשין, ליא שחובל מבאיש מתקלקל טעם הפירות: ולא מבים האילן. מתבואה שבין האילנות מפני שבאילנות יונקים [אח] הקרקע ומרחים את הורשה באים והורשה היה ובי המילו מופים לתבוד את הסולת מרושה מעומרים את הורשה בשנים יום. מפרש בנתלא: כילד בודק. את הסולת או מוכו של בלי ושנים וורשה בל לרכה מלא להיה נרה בראש השנה לבד תו החרשה שחוב בשת זריש: כרויים וכפר אחים. ושמות הם: אלמלי מסוכות לירושלים. בשת זרישה: בכלי ושנים וורשה כל לרה שלה שלה בל ממות הם: אלמלי מסוכות לירושלים. לשקיעתה זורחת עליהם כדקי"ל הולך [אל] דרום וביום תקופת טבת זורחת בהרו דרומית מזרחית ושוהעת במערבית דרומית ומכאו ואילד עומדת

יא א מיי פ"ב מהלי בכורים הלכה ט: יב ב מיי פ"ו מהלי איסורי מובח הלי יב: יג ג מיי שם פ"ו הלכה ד: יד ד מיי שם פ"ו הלכה ד: ועוד הביא רבינו שמואל מהא דתניא בתוספתא דשביעית הטומן את הלוף בשביעית ר"מ אומר טומנו בעליך כדי שלא ילמח ואע"פ שאין ראיה לדבר זכר לדבר (ירמיה לב) ונתתם בכלי חרם למען יעמדו ימים רבים ונראה לר"ת דבשל חרס מהניא נקיבה אבל

בשל עך אפי׳ נקוב לא מהני מידי וספינה דגיטין (דף ז: ושם) בשל חרם ובנקובה ואין המים באין בה שהעפר נדבה ונעשה רגבים וסותם את הנהב והא דלא משני הכא גבי ספינה כאו בנקובה כאן בשאינה נקובה משום דהיינו שינויה דעלין ורלה למלוח בספינה חידוש אחר ועוד דמה שיכול להעמיד בספינה של עץ מעמיד משום דסתם ספינה לאו דחרם וניחא השתח בכל הנהו חמש מדות בכלי חרם הוו כולהו בחרם דווחה דמדה של מוליא משקה וכונס משקה אשכחן גבי חרס כדתנן בפרק בא סימן (נדה מט.) כל כלי חרס שהוא מכניס מוצים ויש שהום מוצים וחינו מכנים ואמרי׳ בגמרא מכנים פסול למי מטאת ופסול משום גיסטרא מוליא כשר למי חטאת ופסול משום גיסטרא וכן מדות דמוליה זית ומוליה רמון תנן במסכת כלים גבי כלי חרס אבל של עך שיעורו לעולם כרימונים כדתגן (פי"ז מ"ח) כל כלי בעלי בתים שיעורן ברימונים ומיהו לפי׳ זה נמי לא הוי דומיא דאינך שינויי דנקיט ברישא ההוא דמביא וקורא ותחילה היה רגיל ר״ת לפרש דבשל עץ אפי׳ נקיבה לא בעי דמתלחלח מן הקרקע יותר משל חרם ונקיט השתא ברישא ההוא דמביא וקורא כמו באינך ולכולהו לישני דפרישית היה יכול לתרץ כאן ספינה אספינה לא קשיא הא רבי יהודה הא רבנן אי נמי כאן בגוששת כאן בשאינה גוששת והתם בגיטין דפריך תני חדא המביא גט בספינה כמביה בח"י ותניה חידך כמביא בחולה לארץ ומשני הא רבי יהודה והא רבנן הוה מלי לשנויי כאן

בשל עך כאן בשל חרס א"ינ כאן בנחובה כאן בשאינה נקובה ושמא יש לחלק דהתם נהי דהיכא דאינה גוששת לרבי יהודה מדחשיבא חולה לארץ לענין מעשר י ודחשיבא נמי חולה לארן לענין גט היינו משום דכיון דשם חולה לארץ על המקום לריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם ואע"ג דשכיחי וגמירי כדי שלא תחלוק במדינת הים אבל כשהיא גוששת לרבי יהודה או לתנא קמא אפילו בשאינה גוששת כיון דשם ארן ישראל על המקום אע"פ שמחמת שאין הכלי ניקב ח' (כמו ספינה) אינו חייב במעשר לא יחשב בשביל כך כחולה לארץ לענין גט: תנאי היא. תימה אכתי קשיא לר' יוחנן מגג וחורבה ואין לומר דגג וחורבה לא דמיא למתניתין דהא בכולה שמעתין משמע דמגג וחורבה נמי פריך מדקאמר קתני מיהא שבגג ושבחורבה כו' ועוד קאמר בשלמא לר"ם בן לקים גג אגג לא קשיא משמע אבל לר׳ יוחנן קשיא: אין מביאין בו'. בכל המנחות קאמרינן אע"ג דוורעה קודם לפסח שבעים יום היינו משום עומר דהא קתני כילד בודק הגובר

מכנים ידו לתוכה אי בעומר דווקא הוה ליה למימר שלוחי ב"ד לכך אמרינן בגמרא אף חיטי כרזיים וכפר אחים משמע חיטי ממש והיינו במנחות אף על גב דמסיים בה לפי שאין מביאין את העומר הכי קאמרינן כי היכי דעומר אין מביאין כך במנחות יש לחזר אחר הסמוך לירושלים וחדע מדקתני ומעמר ודש ובעומר לא שייכא דישה דהא תנן (לעיל דף סו.) בקנים ובקולחות חובטין

אותו כדי שלא יתמעך ומיהו קלת נראה בחיטי כרזיים לאו חיטי ממש אלא עיר אחת ששמה חיטי כרזיים ומשום עומר דלא מישתמיט בשום דוכתא דליבעי במנחות מן הקרוב לירושלים: מודרבות. פי׳ בקונטרס בדרומה של ירושלים ין ונראה לפרש דמיירי במשופעות ללד דרום שלו חמה זורחת בהן יותר ואין לחוש באיזו רוח של ירושלים: דוורעה קודם לפסח שבעים יום. תימה דבפרק המקבל (פ״מ קו: ושם ד״ה וקיימא) תניא ר' מאיר אומר חלי חשרי מרחשון וחלי כסליו זרע [כו'] ר' יהודה היה מונה ממשרי ר"ש היה מונה ממרחשון והשתא מאן מיקל בכולהו תנאי ר"ש וכולי האי לא מיקל דלא משיך זמן זרע עד שבט וי"ל דה"מ חיטין אבל שעורין משוך זמן זריעתם עד אדר כדמוכח התם דפריך מהגך תנאי אר"ע בן לקיש דאמר זרעה ולא למחה כל עידן זריעה זרע לה ואזיל ועד כמה אמר רב פפא עד דאמו אריסי מדברא וקיימא כימה להדי רישייהו ופי׳ שם בקונטרס דהיינו לאחר משעה שעות ביום קרוב לסוף העשירית דכימה שהיא בונב הטלה כדאמרי" בפ" הרואה (ברכות דף נח:) קיימא להדי רישייהו בראש כל אדם דהיינו באמצע הרקיע שנראה לכל אדם כאילו על ראשו הוא והן יומי אדר ⁹⁾ שגלגל קבועים בו י"ב מזלות וסדרן טש"ת סא"ב מע"ק גד"ד ולעולם ששה עולין וששה יורדין בניסן לעולם בתחילת עמוד השחר טלה מתחיל לעלות ומאונים לשקוע וב' שעות המול שוהה לעלות לאחר ב' שעות העולה גמר עלייתו והשומע

מו ה מיי שם הלכה יא:

שיטה מקובצת למתא ירקא כר'. לעיר שיש בה הרבה ירק שם באים כל העולם ליקח ורוב פעמים נמכר כל ירק שבאותה עיר . מפני רוב הלוקחים ותמכור ירק שלך בטוב אף אני בא לכאן לפי שהכל באים לראות כשפים (ויבינו) לראות לדאות שלי הטובים משלכם ולפי דבריהם השיב משלכם ולפי דבריהם השיב להם: 3] ראשונה ובשניה זורעה: גן ידו לתוכה: ז] עד שֶׁינַפָּנָה: מֹן ראשונה כרי: ז] אלמל: ז] והמנונרות. נֵירסתוֹן אהמבוצרות לכך לשם עומר לפי שבוצרים אותו בטוב לפי שרוצים להביא תבואה יפה למצוה: ק] ההרים שבעמק: מן לכך . להביא מהם סולת הס״ד: ין ירושלים. ולא נהירא שאפי׳ תהא בדרומה יכול

לשמה בעינן ואולי דטס"ה ול"ל המנונרות לכך לשם עומר לפי שחורשים אותו בטוב וכו'.